pietrytinėje pusėje antras ir trečias vainikas buvo žemiau už centrą.

Vakarinėje pilkapio pusėje už III vainiko ribų išryškėjo akmenų kroviniai, kuriuos iš pradžių buvo neaišku, kam skirti. Vėliau paaiškėjo, kad jie priklauso kitam, taip pat nežinomam, pilkapiui, kuris, atrodo, turėjo būti supiltas kiek anksčiau už kasinėtąjį.

Radinių pilkapyje negausu. Keletas jų — žalvarinės įvijos fragmentai ir gabalėlis neapdirbto gintaro — rasta tarp I ir II vainikų jų pagrindo lygyje.

Kapo įrengimas, akmenų vainikų konstrukcija panaši į anksčiau A. Giocės tyrinėto pilkapio kairiajame Šaltupio krante. Pagal kapo įrengimą, akmenų vainikų konstrukciją ir radinius pilkapis datuojamas žalvario amžiaus pabaiga ir ankstyvojo geležies amžiaus pradžia.

RAMONIŠKIŲ KAPINYNO, ŠAKIŲ RAJ., TYRINĖJIMAI 1969 METAIS

JUOZAS ANTANAVIČIUS

1962 m. Nemuno šlaito kalvoje, esančioje dešinėje pusėje vieškelio, einančio iš Sudargo per Ramoniškių kaimą į Krasnoznamenską, 4 km nuo Sudargo, pradėtas kasti žvyras. Žvyras iš čia buvo kasamas stambiu mastu. Darbų metu buvo aptinkama žmonių kaulų, žalvarinių segių, Romos monetų, ietigalių. Statybinės organizacijos nebuvo suinteresuotos ką nors informuoti apie aptinkamus dirbinius, todėl jų tik maža dalis pateko į Kauno Valstybinį istorijos muziejų, o kiti žuvo.

1969 m. liepos 4—19 dienomis Kauno Valstybinio istorijos muziejaus archeologinė ekspedicija tyrinėjo Ramoniškių kapinyno likučius. Iki 1969 m. archeologinių tyrinėjimų jau buvo iškastas beveik visas čia esamas žvyras, tuo pačiu sunaikintas ir įdomus archeologinis paminklas.

Kasinėta kalvos pietvakarinė dalis, kur jau buvo 65×74 m^2 dydžio atodanga, nustūmus 40—100 cm storio paviršiaus sluoksnį. Atodangos paviršiuje matėsi ovalo, apskritimo formos tamsios žemės dėmės. Čia buvo

iškasta 10 įvairaus dydžio bendro 265 m^2 ploto perkasai, kuriuose aptikta tik du kapai — vyro ir kūdikio. Vyro kape rasta žalvarinė lankinė lietine užkaba segė, įvijinis žiedas, kūdikio — ant abiejų rankų po vieną įvijinę apyrankėlę.

Be to, šiame plote buvo atpreparuota 13 neaiškios paskirties duobių. Jų skersmuo paviršiuje buvo 90—150 cm. Gilyn jos siaurėjo iki 60—70 cm. Vienos jų negilios — 30 cm, kitos siekė 100 cm gylį. Duobės buvo užpildytos su degėsiais susimaišiusia žeme, kurioje rasta smulkių puodų šukelių, pavienių nedegintų paukščių kauliukų, gyvulių dantų. Vienų duobių dugnai išgrįsti nedideliais lauko akmenimis, kitų — jau beveik paviršiuje aptikta po du ar tris didelius akmenis.

MEDŽIONIŲ, PRIENŲ RAJ., PAVIENIAI KAPAI

JUOZAS ANTANAVIČIUS

1967 m. rudenį Prienų rajono Medžionių kolūkio kolūkiečiai kasė bulvėms rūsius vadinamajame Krūsnių kalnelyje. Kasdami du bulviarūsius, aptiko žalvarinių papuošalų ir žmonių kaulų fragmentus, o kasdami kitus 17 — jokių radinių nerado. Tų pačių metų spalio mėn. aptiktieji dirbiniai buvo perduoti Kauno Valstybiniam istorijos muziejui. 1969 m. birželio 18—30 dienomis Kauno Valstybinio istorijos muziejaus archeologinė ekspedicija atliko šios vietos archeologinius tyrinėjimus [1].

Kalva —„Krūsnių kalnelis yra dešinėje pusėje vieškelio, einančio iš Alšininkų į Medžionių kolūkio centrą, 85 m į pietus nuo vieškelio. Įdomi šios kalvos viršūnė. Ji sudaryta tarsi iš dviejų pakopų. Aukštesnėje dalyje buvo sukrautos akmenų krūvos — krūsnys. Kada ir kas šias krūsnis sukrovė, ir seniausi apylinkės gyventojai neprisimena. Bet nuo seniausių laikų šis kalnelis taip ir vadinamas — Krūsnių kalneliu. Iki pirmojo pasaulinio

[1] Kasinėjimams vadovavo archeologijos skyriaus vedėjas J. Antanavičius, ekspedicijoje dirbo moksl. bendr. K. Rickevičiūtė ir dailininkas A. Šaulys.